

TARVISIVM.

TARVISIVM, vrbs clarissima Marchiæ Taruisinæ, Gothicis celebrata historijs, quibus traditur, Totilæ patrem Veronæ Taruisijque imperium tenentem huius vrbsitu captum, in ea domicilium ac sedem habuisse, filiumq; Totilam, qui postea regnū Ostrogothorum adeptus est, hic in lucem editū, educatumque. Deletare Gothica Longobardorū Regem Alboynū, cum in Italiam venisset, Aquileia cum cæteris huius regionis vr-
 bibus in potestatem redacta, quoniam non tam citò, vti volebat, Taruisi-
 norum Legati ad imperia suscipienda occurrerant; urbem diripere, &
 vastare incendio decreuisse traditur sed victum veneratione Felicis vrbs Episcopi, mitigato
 sic barbarico furore, veniam, & pacem concessisse. Deinde sedem hic Longobardi posuere
 Marchionum, vnde regionis vniuersæ nomen Taruisinæ Marchiæ profluxit. Postea Taruisiū
 Opitergiumque ab Rotare Longobardorum Rege subuersum, scribit Paulus Diaconus. Fra-
 ctare Longobardica, quemadmodum Italiæ ciuitates reliquæ, sic etiam hæc in Imperatorū &
 Italiæ Regum ditionem concessit: dein autem in sæuissimi tyranni Actiolini potestatem ve-
 nit, inde in Richardi Caminatis, quem opibus ac potētia plurimum hac regione pollentem,
 vrbs Procuratorem ab Henrico vi. Imper. auctoritatem sibi summi Imperij reseruante con-
 stitutum, perhibet Merula; sed dominatu occupato, tanquam iustum principem, arbitrio suo
 cuncta gessisse. Bello etiam, cum Aquilerensi Patriarcha dimicasse, Candidus, & A maseus me-
 moriæ prodiderunt. Sequentibus seculis Taruisinorum potiti Carrarienses, Scaligeri, postre-
 moque Veneti Anno à C. N. M. CCC. LXXXVIII. nempe, per conditiones pacis, que
 tum inter Ioannē Galeatium Vicecomitem primum Mediolani Ducem Venetosque, & Ma-
 stinum Scaligerum facta est, Exin itaque fidem Veneti nominis vrbs hæc mirificè coluit, etiam
 ijs summis temporibus Ripaltanæ cladis: quamuis enim tum omnes propemodum vrbes &
 opida continentis è Venetorum ditione Principum aliorum imperia capefferent, hæc tamen
 nunquam pristinum mutauit. Percussos quidem insigni calamitate Venetorum, hostiumque
 mirabili foelicitate Taruisinos, quia militum præsidia habebant, nulla, nec etiam auxiliorum
 spes videbatur, consilium fecisse, dedendi sese Maximiliano Cæsari, si fortuna profus vrge-
 ret, cæterum post alia deinde multa consilia spiritus ac fiduciam resumpsisse, potiusq; sup-
 ma omnia statuisse pati, quàm imperium mutare. Interea verò Venetorum auxilijs summo
 cum gaudio acceptis, ita diligenter vrbe permunitareque frumentaria instructa, pristino se in
 statu conseruasse, tum Andreas Mocenicus in historia sua, tum Leander in Ephemeridibus la-
 tinis perscripserunt. Vrbs est Taruisinum rebus ad vsum humanū vtilibus, imprimis affluens,
 copia namque frumenti, vini, cæterarumque frugum, & pecuaria re maximè abundat. Triti-
 cum agricius candidissimum reddit panem, summaq; vino nobilitas. In vrbe, præter amnem
 Silem, quo perluitur, fontium scatebræ permultæ, claris aquis, & tam aspectu iucūdis, quàm
 potu admodum suauibus emicant; ædificia quoque splendida quamplurima sunt, gens per-
 honesta, lautaque, sublimibus & viuidis ingenijs, tam ad literarum dsciplinas, quàm opes que-
 rendas, aliaque luculenta studiorum genera promptissimis.

AQVA PENDENS.

AQVA PENDENS olim Aquila, à Ptolemeo designatum Volaterranus existis-
 mat, Plinij testimonio nitens, qui Aquasfes, cognomine Taurenos (non tamen, vt
 Volaterranus legit Aquuleses) memorat, Opidum est oblongum in monte positum,
 via, quæ sena Romam ducit, inter lacum Vulsinensem, & amnem Prilam, siue Paliam,
 qui lapideo ponte sex fornicum transmittendus est. Inde alius pons,
 quem nominant Cintinum, à quo proximæ vicus
 appellationes sunt sortitæ.